

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010084
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010084.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému P. S. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 22. júla 2020 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom a poškodenej M.B. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 09. septembra 2019, sp.zn.2T/31/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 09.09.2019, sp.zn.2T/31/2019, bol obžalovaný P. S. (ďalej len „obžalovaný“) oslobodený podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Partizánske č.Pv/475/18/3305-90 právne kvalifikovaného v skutku v bode 1 ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v skutku v bode 2 ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v skutku v bode 3 ako pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v skutku v bode 4 ako zločin obmedzovania domovej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v bode 1/ obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že v presne nezistený deň v letnom období roku 2016 v W., vo M. A., v byte nezisteného čísla na ulici Q. č. XXX/ X v spálni násilím donútil k súložiu v tom čase maloletú poškodenú M. B., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že po tom ako prišla poškodená do bytu, zaviedol ju do spálne, zavrel dvere, ktoré z vnútornej strany zatarasil skrinku a povedal jej, že sa s ňou chce pomilovať, načo poškodená povedala, že nechce, nato obžalovaný skrinku odsunul, vyšiel von zo spálne a po krátkej dobe sa vrátil späť, opätovne dvere zavrel a zatarasil skrinkou, pričom v ruke držal nožnice, lepiacu pásku a kuchynskú varechu a poškodenej povedal "ak to nepôjde dobrovoľne, pôjde to násilu", načo poškodená začala hlasno plakať a kričať, že to nechce a kopať nohami ako ležala na posteli, na to jej obžalovaný lepiacou páskou oblepil spolu nohy pod oblasťou kolien, pričom poškodená stále kričala, a preto jej prelepil páskou ústa a následne aj ruky, ktorými sa snažila brániť tým, že ho od seba odstrkovala preč, potom si obžalovaný stiahol dolu nohavice, tiež stiahol dolu nohavice a spodné nohavičky poškodenej, a ako poškodená ležala na chrbte, podvihol jej jednou rukou nohy, vsunul do nej pohlavný úd a vykonal s ňou proti jej vôli súlož, pričom k jeho ejakulácii došlo mimo pohlavného orgánu poškodenej, pričom uvedeným konaním nespôsobil poškodenej žiadne zranenie.

bode 2/ dňa 17.11.2018 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v W. vo M. A., v byte nezisteného čísla na ulici Q. č. XXX/X v jednej z izieb hrozbou násilia donútil k súložiu poškodenú M. B., a to tak, že chcel, aby mu dokázala ako ho ľúbi, pričom poškodená vedela, že tým naráža na pohlavný styk, ktorý s plačom odmietla, následne obžalovaný vzal do ruky nôž, ktorým sa pred poškodenou zahnal, čím ju vystrašil a nútil poškodenú, aby sa vyzliekla a nakoľko sa poškodená bála, dala si dolu nohavice a spodné nohavičky, po čom jej obžalovaný prikázal, aby si na neho sadla a vykonala tak s ním pohlavný styk, čo aj následne s plačom proti svojej vôli urobila, keďže mala strach, lebo nožík, ktorým jej obžalovaný hrozil bol stále položený v ich tesnej blízkosti na stole, pričom asi po štyroch minútach pohlavného styku došlo k ejakulácii obžalovaného do pošvy poškodenej, čím obžalovaný uvedeným konaním nespôsobil poškodenej žiadne zranenie.

v bode 3/ od presne nezistenej doby roku 2014 až do 18.11.2018 v nepravidelných intervaloch, na rôznych miestach v okrese W. obžalovaný hrozbou násilia nútil poškodenú mal. M. B., nar. XX.XX.XXXX zotrvať s ním v partnerskom vzťahu tým, že jej opakovane hrozil zabitím alebo zabitím jej rodičov, ak sa s ním rozíde, preto poškodená z obavy, aby obžalovaný svoje vyhrážky nenaplnil, zotrávala s ním v partnerskom vzťahu, hoci ju obžalovaný počas trvania ich vzťahu minimálne 40 krát bil, a to fackovaním, údermi do chrbta, štipaním do oblastí rúk a krku, taktiež údermi remeňom a varechou, následkom čoho obžalovaný spôsobil poškodenej na tele hematómy.

v bode 4/ dňa 18.11.2018 približne o 16.00 h v W. - časť M. A., A. XXX/XX prišiel obžalovaný P. S. za poškodenou M. B., v úmysle mať s ňou pohlavný styk, následne poškodenú pod zámienkou, že sa budú rozprávať vylákal, aby s ním išla do bytu nezisteného čísla v W. vo M. A. na ulici Q. č. XXX/X, kde potom ako obaja prišli do tohto bytu, obžalovaný zamkol dvere a kľúč si nechal u seba, keď poškodená chcela z bytu odísť, toto jej obžalovaný neumožnil a musela proti svojej vôli v byte s obžalovaným zotrvať, pričom obžalovaný ju násilím odtiahol do garsónky, ktorá je spojená s bytom, poškodenej sa podarilo poslať svojej matke správu v znení "Mama, P. ma tu zamkol uňho. Prid' aj s otcom.", obžalovaný následne požadoval od poškodenej, aby sa vyzliekla, s čím poškodená nesúhlasila a opakovane to odmietla, na čo obžalovaný vzal varechu a zopakoval, aby sa poškodená vyzliekla, pričom ju udrél varechou po zadku, poškodená sa vyzliekla s plačom si sadla na obžalovaného, ktorý sedel vyzlečený na sedačke a začala s ním vykonávať pohlavný styk, pričom súlož prerušili po tom ako rodičia poškodenej zazvonili na zvonček bytu, v ktorom sa obžalovaný s poškodenou nachádzali, obžalovaný takto obmedzoval osobnú slobodu poškodenej po dobu minimálne 15 minút, následne po príchode rodičov poškodenej, obžalovaný poškodenú z bytu pustil a vyšiel s ňou von, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky v bodoch 1 až 4, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadli odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výrokov o vine, treste a ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného a poškodená M.B.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s uvedenými závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa sa nemožno stotožniť, rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaného P. S. spod obžaloby považuje za nesprávne a nezákonné, nakoľko podľa jeho názoru z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný P. S. sa dopustil konania uvedeného v bodoch 1. až 4. obžalobného návrhu, teda v bode 1. násilím donútil ženu k súložiu a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, v bode 2. hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, v bode 3. iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal, a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, v bode 4. inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, a čin spáchal z osobitného motívu - so sexuálnym motívom, čím spáchal v bode 1. zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2. zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, v bode 3. pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, v bode 4. zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 140 písm. f) Trestného zákona. Prokurátor má za to, že súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy v tejto veci jednostranne v prospech obžalovaného, jeho výpoveď považuje za rovnako vierohodnú ako výpoveď

poškodenej, pričom však dostatočne nezohľadnil, že obžalovaný P. S. už v priebehu prípravného konania menil svoje výpovede, kde sa vo svojej prvej výpovedi v procesnom postavení obvineného priznal k spáchaniu skutkov uvedených v bodoch 1. a 2. obžaloby, pričom tieto popísal tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu. Obžalovaný vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 3. obžaloby uviedol, že je pravdou, že viackrát poškodenej hovoril, že ak sa rozídu, že sa zabije, pričom si nespomína, že by sa poškodenej vyhrážal, že zabije ju alebo jej rodičov. Obžalovaný nepoprel ani spáchanie skutku uvedeného v bode 4. obžalobného návrhu, ktorý popísal v podstate tak ako je to vyššie uvedené, pričom však uviedol, že v čase keď boli s poškodenou v byte, kľúč bol vo dverách, obvinený sa nevyjadril ako zareagoval na to, že poškodená chcela z bytu odísť. Vo svojej ďalšej výpovedi poprel obžalovaný P. S. v celom rozsahu spáchanie trestnej činnosti, pričom tiež uviedol, že v prvotnej výpovedi si neuvedomoval čo vypovedá, lebo bol pod vplyvom liekov od psychiatra a drog. Pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu sa obvinený opätovne ku všetkým skutkom tak, ako sú mu kladené za vinu v plnej miere doznal a skutky úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný opätovne poprel spáchanie trestnej činnosti. Práve takáto zmena výpovedí obžalovaného svedčí o jej nevierohodnosti a účelovosti, v snahe obžalovaného zbaviť sa zodpovednosti za spáchané skutky. Vierohodnosti osoby obžalovaného a jeho výpovedí nenasvedčujú ani skutočnosti zistené zo znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii Nové Zámky z vyšetrenia duševného stavu obžalovaného P. S., pričom vo vypracovanom znaleckom posudku znalci okrem iného konštatovali, že obvinený v čase spáchania skutku trpel na syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok a poruchu osobnosti, ktoré ho disponujú k páchaniu trestnej činnosti, pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť, ako aj pre poškodenú je z psychiatrického hľadiska nebezpečný. Znalci preto odporúčajú nariadiť obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Tieto skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil. Súd prvého stupňa nezohľadnil ani ďalšie skutočnosti ohľadne osobnosti obžalovaného, zistené znaleckým dokazovaním Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii Nové Zámky zo skúmania osobností obvineného, kde v podanom znaleckom posudku znalci uviedli, že osobnosť obvineného je abnormne štruktúrovaná s prevahou príznakov podozrievavosti, nezrelá, egocentrická, emocionálne nevyvážená, s kolísavou, dysforickou náladou, nedostatočne rozvinutými vyššími citmi a so sklonom k racionálne menej zvládaným, odbrzdeným, maladaptívnym prejavom, ktoré môžu byť aj agresívneho charakteru. Riešenie problémových situácií je na nízkej úrovni s častými svojráznymi a neadekvátnymi prístupmi. Z psychologického hľadiska konanie obvineného, ktoré mu je kladené za vinu, mohlo priamo súvisieť s jeho abnormne štruktúrovanou osobnosťou a s ňou súvisiacim problematickým medziľudským správaním so zvýšenou podozrievavosťou. Bezprostredným motívom agresívnych prejavov, ktorých sa mal dopustiť, boli konfliktové strety s poškodenou, ktoré súviseli s faktom jeho majetníckeho prístupu voči nej a s jeho potrebou ovládať ju, resp. s jeho potrebou dosiahnuť, aby konala zásadne podľa jeho predstáv, s neustálym dokazovaním jej náklonnosti a prejavov lásky voči nemu. Agresívnym prejavom obvineného napomáhali aj jeho stavy opojenosti psychoaktívnymi látkami, ktoré uvoľňovali brzdné mechanizmy jeho osobnosti, v dôsledku čoho sa mohol správať neprimerane agresívne, vrátane navonok orientovanej fyzickej agresie. Vysoké kvantitatívne zastúpenie faktorov predurčujúcich pravdepodobnosť sociálneho zlyhania svedčí pre nepriaznivú prognózu resocializácie obvineného ako aj pre zvýšenú pravdepodobnosť recidívy trestnej činnosti, najmä ak sa nepodrobí príslušnej protitoxikomanickej liečbe. Z uvedených skutočností vyplýva motív konania obžalovaného voči poškodenej, ktorý korešponduje s výpoveďou poškodenej. Obžalovaný P. S. svojím konaním nerešpektoval právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote a nerešpektoval ani právo slobodného rozhodovania človeka a právo osobnej slobody ktoréhokoľvek človeka, pokiaľ ide o jeho voľný pohyb. Súd prvého stupňa pri rozhodnutí nezohľadnil uvedené skutočnosti v súvislosti s hodnotením výpovedí obžalovaného, ktoré vyhodnotil v jeho prospech nekriticky, hoci z uvedených skutočností je zrejmé, že výpovede obžalovaného sú nevierohodné a účelové. Súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil ani skutočnosti uvádzané poškodenou V. A., ktorá popísala spáchanie skutkov obžalovaným tak, ako je to uvedené v obžalobnom návrhu, pričom vierohodnosti výpovedí poškodenej nasvedčuje zistený profil osobnosti obžalovaného, zabezpečená fotodokumentácia komunikácie medzi poškodenou a obžalovaným, ktorá sa nachádza na č.l. 158 a nasl., z ktorej je zrejmé akým spôsobom sa obžalovaný voči poškodenej správal a čo od nej požadoval, a tiež výpoveď svedka P. A., ktorá vo svojej výpovedi popísala zhodne s poškodenou skutočnosti v súvislosti so skutkom uvedeným v bode 4. obžaloby, pričom uviedla, že po tom ako jej poškodená na messenger poslala správu, že ju obvinený zamkol uňho, aby aj s otcom prišli, išla aj so svojím manželom pre poškodenú, prišli k bytovke, kde býva obvinený, kde zvonili na zvonček dovtedy, pokiaľ im brat obvineného neotvoril dvere do vchodu, potom vyšiel z bytu obvinený a vytlačil ich von pred dvere bytovky, potom z bytu na chodbu vyšla poškodená s obvineným, obvinený sa tváril akoby nič, poškodená bola uplakaná a povedala im, že chce ísť na políciu.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil. A za rovnako pravdepodobnú označil i nevierohodnú verziu obžalovaného a jeho rodinných príslušníkov, ktorá vôbec nekorešponduje s vyššie uvedenými dôkazmi a zisteným psychologickým profilom osobnosti obžalovaného. Prokurátor má za to, že prvostupňový súd pri hodnotení vykonaných dôkazov starostlivo neuvážil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, čím došlo k porušeniu Trestného zákona. Keďže výroky o treste a ochrannom opatrení neboli napadnutým rozsudkom urobené, hoci pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť, ako aj pre poškodenú je z psychiatrického hľadiska nebezpečný a znalci mu preto odporučili nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, prokurátor napadol predmetný rozsudok i čo do výroku o treste a ochrannom opatrení v neprospech obžalovaného P. S.. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/31/2019 zo dňa 09.09.2019, a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu v Partizánskom, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný sám a aj prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení, ktoré podal prostredníctvom obhajcu uviedol, že v priebehu hlavného pojednávania na prvostupňovom súde sa obžalobe nepodarilo preukázať nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že došlo k spáchaniu skutkov kladených obžalovanému za vinu v obžalobe. To, že malo dôjsť k spáchaniu skutkov vyplýva len z tvrdení poškodenej, avšak jej tvrdenie nie je podporené žiadnymi ďalšími dôkazmi. Ku skutku pod bodom 1/ obžaloby obžalovaný uvádza, že k znásilneniu malo dôjsť v domácnosti, v izbe, ktorá nemala zámok, a kde sa nachádzali minimálne ďalšie 4 osoby. Svedkovia a najmä svedok V. S. vyvrátila všetky tvrdenia čo poškodená uviedla, že táto mala byť svedkom a mala sa s obžalovaným biť. Tu si tiež dovolí poukázať na neskoršie tvrdenie poškodenej k danému skutku, keď uviedla, že ju obžalovaný len chcel znásilniť. Skutok pod bodom 2/ obžaloby sa tiež nestal. Svedok E. S., ktorý bol v tom čase v danom byte nič podozrivé nepočul. Poškodená chodila za obžalovaným do bytu vždy dobrovoľne a vrátila sa tam aj nasledujúci deň po tomto údajnom skutku. Skutok 3/ obžaloby sa tiež nepodarilo obžalobe žiadnym spôsobom preukázať. Poškodená tvrdila, že má aj správy zo sociálnych sietí, kde ju mal obžalovaný vydierať, aby s ním zotrvala vo vzťahu, avšak žiadne takéto nepredložila a tvrdila, že ich vymazala. Takže opätovne ide len o jej tvrdenie. Skutok 4/ obžaloby sa taktiež nestal. Poškodená mohla kedykoľvek odísť z bytu, nakoľko kľúče od bytu bývali vždy vo dverách, prípadne pri dverách, čo potvrdili aj svedkovia bývajúci v tejto domácnosti. Samotnú výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní považuje obžalovaný za nevierohodnú, a to najmä pre závažné rozpory v porovnaní s jej výpoveďami z prípravného konania. Jedná sa najmä o rozpory, že niekoľkokrát zmenila svoju výpoveď ohľadom vzťahu k obžalovanému, keď raz tvrdila, že ho nikdy neľúbila a nikdy s ním nechcela zotrvať vo vzťahu, následne tvrdila, že ho ľúbila prvé 2-3 roky, a tiež tvrdila, že sexuálny styk s ním bol vždy nechcený a nedobrovoľný, ale následne však tvrdila, že tomu tak nebolo, pričom poškodená bola aj tehotná a dieťa, ktoré mala mať s obžalovaným si pôvodne chcela nechať a nie ísť na potrat. Uvedené potvrdzuje aj ZP č. 112/2018, z ktorého záverov vyplynulo, že poškodená má sklon k zveličovaniu a určité dianie môže byť, v jej podaní skreslené. O charaktere poškodenej tiež hovorí aj to, že prakticky hneď ako bol obžalovaný zadržaný už mala nového priateľa Q. R., s ktorým už aj čaká dieťa. Tento ako svedok vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená mala tiež „kamarátov s výhodami“, s ktorými mala sexuálny styk, takmer ihneď potom ako bolo obžalovaný zadržaný a vzatý do väzby. Na svedkom uvádzané skutočnosti poškodená žiadnym spôsobom nereagovala, pričom pri výpovedi Q. R., ktorý je priateľom poškodenej, sa dalo predpokladať, že bude vypovedať v prospech poškodenej, avšak nestalo sa tak, a vykreslil ju takú aká v skutočnosti je. Čo sa týka výpovedí obžalovaného kde sa tento priznal ku skutkom kladeným mu za vinu, tento sa k nim priznal v stave zlého psychického rozpoloženia a zo strachu pred trestnou sadzbou odňatia slobody, ktorá sa v jeho prípade blíži k 20 rokom odňatia slobody, a teda nechcel prísť o možnosť mimoriadneho zníženia trestu. V skutočnosti sa ale preukázalo, že sa nemá k čomu priznávať. V disharmonickom vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou od počiatku dochádzalo k vzájomným konfliktom a aj k verbálnym a fyzickým útokom z oboch strán a tiež žiarlivostné scény oboch strán vzťahu boli na dennej báze. Dané konanie však nikdy nenapĺňalo skutkové podstaty žalovaných trestných činov, čo potvrdil aj prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí a tieto nemali charakter ani len priestupkov. Vzhľadom na závažnosť daných skutkov, stojí tiež za povšimnutie, že poškodená netrpela, resp. netrpí žiadnym posttraumatickým stresovým syndrómom, čo je pri daných trestných činoch bežné a tiež pár mesiacov po uvedených skutkoch už bola tehotná s iným mužom. Opakované páchanie trestného činu znásilnenia, tak ako tvrdí poškodená, by malo mať následky na psychike poškodenej a v tomto prípade by malo byť nie len laicky, ale najmä osobou odborne spôsobilou pozorovateľné a odhaliteľné. Myslí si obžalovaný, že hlavným dôvodom, prečo poškodená šla

na políciu je to, že sa ho chcela zbaviť, nakoľko sa s ním nevedela inak rozísť. Taktiež je veľmi podstatné podotknúť, že aj samotný znalec W.. T. V., W., ktorý bol dopočutý k podaným znaleckým posudkom konštatoval, že pravdepodobné sú obe verzie, tak poškodenej verzia o osobnostnej charakteristike obžalovaného a obžalovaného verzia o sklone poškodenej k zveličovaniu a jej jednoduchšia a nezrelá osobnosť s nízkou frustračnou toleranciou. V danom prípade sa jednalo o vzťah nezrelých osobností s problematickými osobnostnými vlastnosťami, ktoré riešili konflikty spôsobom tejto nezrelosti vlastným. Je preto nepochybné, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil verziu poškodenej, že sa stali skutky 1/ až 4/ obžaloby. Jednoznačne je obžalovaný toho názoru, že prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy vykonané v priebehu prípravného konania, resp. na hlavnom pojednávaní správne a rozhodnutie je zákonné. Prvostupňový súd vyhodnotil všetky dôkazy samostatne, ako aj vo svojej vzájomnej súvislosti a dospel k právnenému záveru, že nebolo v rovine rozumnej istoty a bez dôvodných pochybností preukázané, že sa skutky 1/ až 4/ obžaloby stali, tak ako sú popísané v obžalobe. Pokiaľ teda existuje dôvodná pochybnosť o spáchaní predmetných trestných činov, nemal súd inú možnosť, ako postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“

a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por..Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný vo svojom vlastnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora poukázal na to, že sa pridrižava vyjadrenia spísaného dňa 31.1.2020 podaného cez právneho zástupcu. Akurát chce dodať, že s rozsudkom Okresného súdu Partizánske sa v celom rozsahu stotožňuje a stále sa cíti nevinný so skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu. Tiež chce váženému Krajskému súdu v Trenčíne poukázať na to, že opakované páchanie trestného činu znásilnenia tak ako tvrdí poškodená by mala mať následky na psychike „posttraumatický stresový syndróm“ čo je pri takomto čine skoro samozrejmosťou. Poškodená však ním netrpela ani netrpí resp. súdny znalec ako osoba odborne spôsobilá takéto problémy nezistila. Ba správanie poškodenej po jeho zadržaní bolo opačné, čo potvrdil aj jej terajší priateľ svedok Q. R.. Ako uviedol tento svedok takmer ihneď po jeho zadržaní naviazala s ním nový pomer, ktorý započal pohlavným stykom. Ba dokonca ako potvrdil aj svedok Q. R. (terajší priateľ poškodenej) ešte pred naviazaním pomeru s ním mala „kamarátov s výhodami“, s ktorými mala pohlavný styk, takmer hneď po jeho zadržaní. Na toto poškodená nijako nereagovala. Ešte považuje za potrebné uviesť, že krátko (v rozpätí jedného mesiaca plus-mínus) po jeho zadržaní ostala tehotná poškodená so svedkom Q. R.. Takže podľa neho sa takto nespráva „obet“ takých trestných (otrasných) činov s akých ho jeho bývalá partnerka obvinila. Na záver chce ešte dodať, že znaleckého posudku na poškodenú V. A., s ktorého vyplynulo „poškodená má sklon k zveličovaniu a určité dianie môže byť v jej podaní skreslené“. Je presvedčený, že hlavným dôvodom, prečo poškodená šla na políciu je to, že sa ho chcela zbaviť, nakoľko sa s ním inak nevedela rozísť. Je toho názoru, že Okresný súd Partizánske vyhodnotil všetky dôkazy správne a dospel k právnenému názoru, že nebolo preukázané, že sa skutky, ktoré sa mu kladú za vinu stali. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje a zároveň žiada odvolací súd, aby zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

K vyjadreniu obžalovaného sa prokurátor a ani poškodená do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne nevyjadřili.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 02. decembra 2019, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 22. júla 2020, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd totiž zistil, že napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, o treste a náhrade škody je chybný pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, tiež preto, že okresný súd sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na objasnenie veci treba vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.).

Okresný súd nevykonal zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto potom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. Skutkové zistenia uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, vzhľadom na doteraz vykonané dôkazy i v spojitosti s odôvodnením napadnutého rozsudku, sú nejasné, neúplné a v svojej podstate spôsobujú nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu s jeho výrokom.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak súd stojí pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie neviny).

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel k nesprávnemu záveru, že verzia obžalovaného sa javí byť aspoň tak pravdepodobná, ako verzia poškodenej, pričom rovnocenný je aj motív či dôvod popisovať skutky obžalovaným aj poškodenu tak, ako to uvádzali. Odvolací súd za doteraz zisteného skutkového stavu veci sa so závermi okresného súdu nestotožnil. Je potrebné prisvedčiť argumentácii prokurátora v tom smere, že okresný súd hodnotil doteraz vykonané dôkazy v prospech obžalovaného a v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. zák. Správne pritom prokurátor v odvolaní proti predmetnému rozsudku poukázal na skutočnosť, že obžalovaný už v priebehu prípravného konania menil svoje výpovede, pričom vo svojej prvotnej výpovedi v procesnom postavení obvineného sa priznal k spáchaniu skutkov v bodoch 1. a 2. obžaloby a tieto popísal tak, ako je to uvedené v obžalobe. Ku skutku v bode 3. obžalovaný vypovedal, že je pravdou, že viackrát poškodenej hovoril, že ak sa rozídu, že sa zabije, avšak poprel, že by si spomínal, že by sa poškodenej vyhrážal, že zabije ju alebo jej rodičov. Taktiež nepoprel ani spáchanie skutku obžaloby v bode 4. s tým, že uviedol, že v čase keď boli s poškodenu v byte, kľúč bol vo dverách. V ďalšej výpovedi obžalovaný poprel v celom rozsahu spáchanie skutkov v bodoch 1. až 4. obžaloby s odôvodnením, že v prvotnej výpovedi si neuvedomoval čo vypovedá, nakoľko bol pod vplyvom liekov od psychiatra a drog.

Odvolaciemu súdu po preskúmaní spisového materiálu neuniklo pozornosti, že obžalovaný následne pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu v Ústave na výkon väzby Ilava dňa 09.04.2019 za účasti

svojho obhajcu po správnom zákonnom poučení požiadal v rámci záverečného preštudovania uviesť, že sa ku všetkým skutkom tak ako mu je kladené v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 19.11.2018 v plnej miere doznáva, skutky úprimne ľutuje a navrhol, aby prokurátor u neho začal konanie o dohode o vine a treste. Preštudovanie vyšetrovacieho spisu bolo ukončené dňa 09.04.2019 o 09.40 hod., pričom záznam z neho vlastnoručne podpísal obžalovaný a jeho obhajca (viď. záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Partizánskom, OKP, ČVS:ORP-286/VYS-PE-2018 založený v spise na č.l.302 až 303). Na hlavnom pojednávaní obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti. Senát odvolacieho súdu v kontexte vyššie uvedeného v predmetnej trestnej veci má za to, že okresný súd sa nedôsledným spôsobom venoval hodnoteniu výpovedí obžalovaného so zameraním na ich vierohodnosť a taktiež so zameraním na skutočnosť, či účelom zmeny výpovedí obžalovaného nie je snaha obžalovaného zbaviť sa zodpovednosti za skutky, ktoré sa mu kladú obžalobou za vinu.

Nad rámec tejto skutočnosti odvolací súd uvádza, že na podklade priznania obžalovaného ku všetkým štyrom skutkom a vôli obžalovaného, ktorý navrhol v predmetnej trestnej veci konanie o dohode o vine a treste, vyšetrovatelka Policajného zboru mjr. V. X. M. správne iniciovala svojim návrhom konanie o dohode o vine a treste (viď. č.l.304 až 305 vyšetrovacieho spisu), avšak v spisovom materiáli sa nenachádza žiaden záznam- výsledok z konania o dohode o vine a treste. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej uvádza, že po poslednej strane vyšetrovacieho spisu (č.l.305) sa v spise na č.l.306 až 310 nachádza zažurnalizovaná obžaloba Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 16.04.2019, č.Pv/475/18/3305-90, ktorá bola voči obžalovanému na Okresný súd Partizánske podaná dňa 16.04.2019 o 14.27 hod. Žiaden záznam o tom, či bolo konané o dohode o vine a treste alebo nie sa v spisovom materiáli nenachádza.

Odvolací súd taktiež zistil, že okresný súd sa dôsledným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré vyplývali zo záverov znaleckého posudku vo vzťahu skúmania osobnosti obžalovaného. Znalci pritom pri znaleckom skúmaní zistili, že osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná s prevahou príznakov podozrievavosti, nezrelá, egocentrická, emocionálne nevyvážená, nedostatočne rozvinutými vyššími citmi so sklonom k racionálne menej zvládaným, odbrzdeným, maladaptívnym prejavom, ktoré môžu byť aj agresívneho charakteru. Znalci ďalej konštatovali, že z psychologického hľadiska konanie obžalovaného, ktoré mu je kladené za vinu, mohlo priamo súvisieť s jeho abnormne štruktúrovanou osobnosťou a s ňou súvisiacim problematickým medziľudským správaním so zvýšenou podozrievavosťou. Bezprostredným motívom agresívnych prejavov, ktorých sa mal dopustiť, boli konfliktové strety s poškodenou, ktoré súviseli s faktom jeho majetníckeho prístupu voči nej a s jeho potrebou ovládať ju, respektíve s jeho potrebou dosiahnuť, aby konala zásadne podľa jeho predstáv, s neustálym dokazovaním jej náklonnosti a prejavov lásky voči nemu. Taktiež znalci konštatovali, že agresívnym prejavom obžalovaného napomáhali aj jeho stavy opojenosti psychoaktívnymi látkami, ktoré uvoľňovali brzdné mechanizmy jeho osobnosti, v dôsledku čoho sa mohol správať neprimerane agresívne, vrátane navonok orientovanej fyzickej agresie.

Odvolací súd ďalej vzhľadom na hodnotenie osoby obžalovaného a jeho výpovedí poukazuje na závery znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii Nové Zámky, z ktorého vyplýva, že znalci konštatovali, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel syndrómom závislosti od viacerých psychoaktívnych látok a poruchou osobnosti, ktoré ho disponujú k páchaniu trestnej činnosti. Ďalej konštatovali, že pobyt obžalovaného na slobode je pre spoločnosť ako aj pre poškodenú z psychiatrického hľadiska nebezpečný a odporučili obžalovanému nariadiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Rovnako tak senát odvolacieho súdu poukazuje na skutočnosť, že výpoveď poškodenej vo vzťahu ku skutku v bode 4. korešponduje s výpoveďou svedkyne P. A.- matky poškodenej, ktorá zhodne vo svojej výpovedi popísala s poškodenou skutočnosť v súvislosti so skutkom v bode 4. obžaloby. Svedkyňa P. A. vypovedala, že po tom ako jej poškodená na sociálnu sieť Messenger poslala správu, že ju obžalovaný zamkol uňho, aby aj s otcom prišli, išla aj so svojim manželom pre poškodenú. Prišli k bytovke kde býva obžalovaný, kde zvonili na zvonček dovedy, pokiaľ im brat obžalovaného neotvoril dvere do vchodu. Potom vyšiel z bytu obžalovaný a vytlačil ich von pred dvere bytovky. Potom z bytu na chodbu vyšla poškodená s obžalovaným, obžalovaný sa tváril akoby nič, pričom poškodená bola uplakaná a povedala im, že chce ísť na políciu. Okresný súd v tomto kontexte nesprávne hodnotil zabezpečenú fotodokumentáciu komunikácie medzi poškodenou a obžalovaným založenej na č.l.158 až 164 spisu, z

ktorej vyplýva, že obžalovaný naliehal na poškodenú a domáhal sa sexu, ktorý poškodená odmietala a vyjadrila sa, že má obavy, že ju zbije, čo však obžalovaný odmietol.

Odvolaací súd z prvotnej výpovede poškodenej zo dňa 20.11.2018 zistil, že poškodená vypovedala súvisle o udalostiach, ktoré mala svojimi zmyslami v inkriminovanom čase zažiť, odpovedala spontánne na položené otázky, pri mnohých jej odpovediach spontánne (nehrane) plakala a mnohé otázky v nej vyvolávali negatívne pocity, keďže mala prerozprávať zlé osobné zážitky z inkriminovaného obdobia. Jej výpoveď nejavi známky naučenosti a v kontexte so skutočnosťami ňou uvedených v trestnom oznámení zo dňa 18.11.2018 a jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní okresného súdu sa nateraz (na podklade doteraz vykonaného dokazovania) nejavia jej výpovede ako rozporné, nekonzistentné a nehodnoverné.

Senát odvolacieho súdu v predmetnej trestnej veci súčasne dospel k záveru, že okresný súd nesprávne odmietol vykonať návrhy obhajoby na vypočutie svedkov, ktoré majú smerovať k vierohodnosti osoby poškodenej. Doterajšie vykonané dôkazy nie sú pritom podľa názoru senátu odvolacieho súdu na takej úrovni, ktoré by relevantným spôsobom zoslabovali hodnovernosť jej výpovede. Pokiaľ teda obhajoba navrhovala vykonať dôkazy- výsluchy svedkov X. A., Z. R. a Q. K., ktoré majú smerovať do spochybnenia hodnovernosti výpovede poškodenej (údajná pornografia poškodenej; poškodená mala byť údajne taktiež konzumentkou drog, ktoré mal pre ňu kupovať svedok X. A.), bolo povinnosťou okresného súdu za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci so zaručením práva na spravodlivý súdny proces na hlavnom pojednávaní vykonať návrhy obhajoby na doplnenie dokazovania vypočutím vyššie uvedených navrhovaných svedkov.

Bude preto povinnosťou okresného súdu zabezpečiť vykonanie výsluchov navrhovaných svedkov obhajoby, a to výsluchy svedkov X. A., Z. R. a Q. K.. Po doplnení dokazovania bude povinnosťou súdu dôsledným spôsobom vyhodnotiť dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a bude potrebné opätovne rozhodnúť v merite veci tak, aby boli závery rozhodnutia okresného súdu preskúmateľné.

Toto uznesenie vo svojom výsledku rieši aj odvolanie poškodenej, ktoré naň v celom rozsahu odkazuje.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že pre zistené chyby nebol skutkový stav veci náležite zistený, sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení a doplnenie dokazovania zrejme môže viesť aj k iným skutkovým a právnym záverom, preto odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal, odstránil vytýkané nedostatky, vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pochybnosti a po ich vyhodnotení rozhodol vo veci v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.